

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

S.A.S.

G.E.K.

C.T.E.O.

S.A.S.
RIPO



78618

D 001477

ANTITERORISTE

RANGER

ES

24C

G.E.O.

G.E.K.

U.A.R.

SERVICIUL EDITORIAL CINEMATOGRAFIC

780

12

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

Pentru uz intern

RIPOSTE ANTITERORISTE

SERVICIUL EDITORIAL ȘI CINEMATOGRAFIC

1980

Traduceri din limbile engleză, germană și franceză, adaptare și prelucrare de:

Nicolae TOMA

Gheorghe TRIFU

Dumitru DANAU

INTRODUCERE

În fața creșterii pericolului terorist din ultimii ani și a altor forme de violență, motivate politic, tot mai multe state au adoptat măsuri legislative de protecție a conducătorilor politici și a diplomaților, a obiectivelor vizate cu precădere de teroriști (aeroporturi, sedii ale unor instituții vitale pentru structura statală, depozite de carburanți și armament, fabrici cu producție specială, bănci etc.), precum și de constituire a unor unități specializate în riposta antiteroristă.

Sarcinile unor asemenea unități specializate nu sînt deloc ușoare dacă avem în vedere că grupările teroriste pregătesc temeinic acțiunile lor, aleg și studiază îndelungat obiectivele (persoanele) asupra cărora își îndreaptă atenția, folosesc mijloace și metode diversificate, inclusiv armament eficient, îndocctrinează executanții cu ideologii fanatice astfel încît să-și situeze pe poziții de „tribuni ai cauzei”.

De aceea, luptătorii unităților speciale de ripostă antiteroristă sînt selecționați, pe bază de voluntariat, din rîndul cadrelor cu calități și aptitudini psiho-fizice stabilite prin anumite normative, supuși apoi unor teste și programe adecvate de instrucție. Respectînd rigorile unei asemenea pregătiri, avînd asigurat suportul moral și de dotare tehnico-tactică specială, luptătorii unor astfel de unități au făcut dovada capacității lor de ripostă antiteroristă.

Datele despre unități care funcționează în state capitaliste europene confruntate cu fenomenul terorismului (R.F. Germania, Marea Britanie, Franța, Austria, Belgia și altele) cazurile soluționate oferă desprinderea de concluzii și pentru organele Ministerului de Interne însărcinate cu adoptarea de măsuri pentru prevenirea oricărui act terorist pe teritoriul R.S. România.

Avizăm însă cititorii că măsurile întreprinse pe plan internațional în scopul prevenirii, combaterii și contracarării fenomenului terorist sînt în continuă perfecționare și adaptare în raport cu modul de acțiune, mijloacele și metodele folosite de teroriști. Preluarea experienței antiteroriste a altor state se cere a fi raportată la experiența, modul de organizare și sarcinile stabilite pentru aparatul Ministerului de Interne, ca element de structură al sistemului național de apărare antiteroristă.

R.F. GERMANIA — COMANDOUL ANTITERORIST „G.S.G.-9“

1. Cum a luat ființă „G.S.G.-9“.

Inițierea formațiunii de luptă antiteroristă „G.S.G.-9“ (la nivel federal) a fost pusă la ordinea zilei imediat după masacrul din Satul olimpic și de pe aeroportul Fürstenfeld-München din 5 septembrie 1972.

Din dispoziția fostului ministru de interne, la 26 septembrie 1972, s-a trecut la organizarea „Grupei de apărare a frontierei 9“ (G.S.G.-9).

Paralel cu aceasta au fost organizate și la nivelul landurilor formațiuni de acest gen, respectiv: „Comandourile mobile de intervenție“ (M.E.K.), pentru unele landuri sau „Comandourile speciale de intervenție“ (S.E.K.), pentru alte landuri.

Spre deosebire de formațiunile speciale ale landurilor, însărcinate cu misiuni de supraveghere și urmărire (inclusiv cu acțiuni de atac acoperit) orientate în special împotriva unor autori izolați, „G.S.G.-9“ are atribuții clare de combatere a grupurilor teroriste de felul celor ce au operat în R.F. Germania.

Potrivit instrucțiunilor de serviciu, „G.S.G.-9“, trebuie să intre în acțiune în special atunci cînd este vorba despre „omor și lovituri cauzatoare de moarte, răpiri, luare de ostatici și șantaj în scop de extorcare“.

Formațiunea amintită poate fi folosită și în situația unor acțiuni și excese din partea unor demonstrații care periclitează liniștea și ordinea publică, precum și în scopul apărării unor oaspeți de stat ori oameni politici.

În situații deosebite, ordinul de intervenție este transmis direct de la Ministerul federal de Interne printr-un fir special între serviciul central și comandantul formațiunii.

Potrivit principiului federalist, „G.S.G.-9” intervine în zona evenimentelor dintr-un anumit land, după ce, în prealabil, și Ministerul de Interne al landului respectiv a solicitat sprijinul comandoului. De fapt, până în prezent, „G.S.G.-9” a fost utilizat în mod efectiv și la întreaga sa capacitate numai în operațiunea din Mogadiscio. Adevărul este că acest comandou special îndeplinește toate cerințele de performanță și modernitate în ceea ce privește personalul, tehnica de luptă din dotare și concepția tactică-operativă.

2. Structura organizatorică.

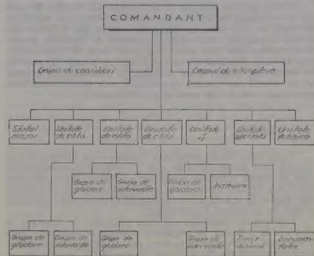
În prezent, „G.S.G.-9” este alcătuit dintr-o grupă de conducere, trei unități de intervenție, mai multe grupe tehnice (printre altele: experți în materiale explozive, scufundători-scafandri, transmisioniști, șoferi, specialiști în întreținerea tehnicii de luptă și în documentații), o unitate de instrucție-învățământ, alta de elicoptere, precum și servicii de aprovizionare.

„Crema” comandoului o formează cele trei unități operative. Fiecare unitate este alcătuită din 30 de luptători, având în componență o grupă de conducere formată din cinci luptători și o grupă specială de intervenție alcătuită tot din cinci luptători. Posibilitățile de utilizare sau de intervenție ale acestor grupe sînt foarte diverse. De exemplu, fiecare grupă poate fi folosită ca echipă combatantă ori ca grupă de protecție de mare precizie.

Dotarea și instruirea oferă, de asemenea, o utilizare multilaterală a acestor grupe. Dominanța decisivă a unei grupe speciale de intervenție față de o grupă convențională o constituie mai buna asigurare a posibilităților de conducere (pentru întreaga unitate este valabil principiul: conducerea din față), o mai mare mobilitate, o mai strînsă legătură, utilizarea multipă și, mai ales, posibilitatea reală a fiecărui luptător de a trece, ori de cîte ori este nevoie, de la o atribuțiune (funcție) la alta.

Cea mai mică unitate tactică a „G.S.G.-9” o formează grupa specială de intervenție. Acest concept operativ are la bază teoria brazilianului Carlos Marighella, „maestrul gherilei urbane”.

În „Micul manual al gherilierului urban”, Marighella vorbește despre necesitatea unor „grupe mici și independente de apărători” compuse din maximum 4—5 persoane. O astfel de unitate poate să pătrundă neobservată într-un mare oraș. Ea trebuie să fie elementul portant al tuturor acțiunilor. Ea își



Schema organizatorică — „G.S.G.-9”

planifică independent acțiunile și, de asemenea, își asigură propria aprovizionare cu cele necesare. Activitatea unei astfel de grupe nu este stîngherită de vreo așteptare după ordine și comenzi. În locul unei structuri ierarhice, se naște o rețea indestructibilă, fapt pentru care distrugerea unei grupe rămîne fără efect asupra altor grupe.

„G.S.G.-9” și-a dezvoltat propriul său principiu organizatoric ca sistem antiterorist și de contragherilă prin răsturnarea conceptului marighellian. În general, în prima fază a organizării formațiunii „G.S.G.-9” s-a procedat potrivit principiului: de la inamie se pot învăța multe lucruri bune și, de asemenea, cine subestimează adversarul poate fi înfrînt.

În ceea ce privește structura internă, comandoul „G.S.G.-9” n-a avut modele din care să se inspire. Conceptul actual s-a născut printr-o muncă migăloasă bazată pe tehnica nașterii: analize de caz, studierea unor experiențe și lucrări etc.

Astfel, grupele speciale de intervenție ale unității de elită pot fi constituite în orice moment într-o formațiune compactă de luptă, cu alte cuvinte, mai multe echipe pot fi aduse împreună în stare de intervenție. Costumele de luptă ale grupelor de intervenție sînt astfel concepute încît, în cazul luptei corp la corp, inamicul nu se poate ține cu minile de acestea. De asemenea, pentru a nu periclitiza pe comandantul acțiunii ori pe ofițerii care conduc operațiunile, este interzisă purtarea epoleților, semnelor de armă și a altor distincții.

3. Instruirea.

Toate măsurile de securitate întreprinse în diferite țări în cazurile unor acțiuni teroriste care au solicitat intervenția violentă în scopul eliberării ostaticilor au relevat faptul că acest lucru este posibil numai prin intervenția unor forțe speciale care dispun de o instruire excepțională în domeniul combaterii actelor de gherilă ori a teroriștilor.

Intervenirea unităților de elită israeliene la Entebbe în vara anului 1976 este un argument suficient în acest sens. Însă și olandezii, intervenind prin forță pentru eliberarea ostaticilor aflați în trenul din Assen (vara anului 1977), au dovedit că unitățile lor speciale de marină și jandarmerie pot, printr-o acțiune „surpriză”, să zădărnicească planul teroriștilor.

În activitatea de instruire și antrenare a formațiunii „G.S.G.-9” este valabil următorul principiu: „Unitatea specială este exclusiv orientată spre inamic”. Asta înseamnă că gîndirea tactică a luptătorilor „G.S.G.-9” este adaptată la metodele moderne de gherilă și teroare ale adversarului.

Instruirea în cadrul „G.S.G.-9” este deosebit de dură. Dar comandantul spune că „încă nu-i destul de dură întrucît trebuie pornit de la ideea că oricare adversar potențial dispune de grupe de sacrificiu”. În acest spirit sînt instruite toate grupele operative. Structura programului de pregătire este următoarea: 13 săptămîni pregătire generală și 9 săptămîni instrucție specială.

La sfîrșitul pregătirii generale se decide dacă toți cei selecționați vor rămîne în continuare în cadrul „G.S.G.-9”. Experiența de pînă acum a demonstrat că circa 40% din solicitanți fac față exigențelor programului și rămîn să continue și instrucția specială. Dealtfel, pregătirea este individualizată. Sportul, karatele, știința polițienească, dreptul, instrucția focului și tragerile, precum și psihologia constituie fondul cursului de bază. Pentru instruirea în domeniul karatelor sînt alocate șase ore pe săptămînă. Fiecare luptător este pregătit individual, însă și în colectiv, pentru situații de intervenție. În antrenamentul pentru lupta corp la corp, o importanță deosebită are funcția psihologică, în sensul formării la luptători a încrederii în propriile forțe.

Pe timpul exercițiilor nu se face nici o deosebire între funcții și grade, „Indiferent de dificultățile întâlnite în programul de pregătire”. În definitiv, țelul final al pregătirii îl formează dobîndirea celor mai ridicate calități morale și fizice necesare unei lupte pline de greutate, surprize și privațiuni. Pentru a realiza astfel de performanțe, „G.S.G.-9” face antrenamente în munți, acordînd deosebit interes alpinismului, excursiilor în cele mai înalte masive muntoase etc... Programul este completat cu studii și discuții privind cauzele și rădăcinile ideologice ale terorismului, fiind analizată cu atenție autorii unor acte teroriste și practicile acestora. În acest domeniu, membrii „G.S.G.-9” sînt sprijiniți de specialiști și oameni de știință din toate ramurile cercetării științifice a gherilei și terorismului.

Un loc important în acest program îl ocupă instruirea cursanților în probleme psihologice, un accent sporit punîndu-se pe prezentarea și cercetarea din punct de vedere psihologic a tuturor aspectelor care privesc fenomenul terorist și pe teroriști înșiși. Se acordă atenție specială analizării comportamentului specific al teroriștilor, precum și conduitei tactic-polițienești, adaptată psihologic la situație, a luptătorilor formațiunii, în special atunci cînd este vorba de luare de ostacici. Scopul întregului învățămînt teoretic îl constituie asigurarea unei informări atotcuprinzătoare în legătură cu infracțiunile grave.

Iată, de exemplu, planul de muncă și pregătire al formațiunii „G.S.G.-9” într-o zi obișnuită, cînd două unități de intervenție se află în localitate, a treia este în concediu, iar a patra efectuează program de pregătire.

Prima unitate se află în stare de alarmă și are următorul program de lucru :

- 7,00—8,00 : învățămînt ordonat ;
- 8,00—9,00 : instruire în lupta corp la corp ;
- 9,00—12,00 : instrucție de luptă ; exerciții pe pista cu obstacole dificile.

Unitatea a doua (de intervenție) are program de instruire :

- 7,00—9,00 : antrenamente de forță și câțărare pe cablu (frînghie) ;
- 9,00—12,00 : exerciții de tragere cu pistoalele automate.

Unitatea a patra (unitate de învățămînt) urmează un program de călire fizică. De dimineață : karate ; mai târziu : înot ; între timp : instrucția focului (cunoașterea, demontarea și montarea revolverului 38, precum și aplicații practice după manualul lui Franz Wordermann intitulat : „Terorismul, autori, motive, strategii” — München 1977).

4. Echipamentul și tehnica de luptă.

Factorii decisivi în combaterea modernă a terorismului sînt armele și sistemele tehnice ale unităților speciale. Din acest punct de vedere, „G.S.G.-9” dispune de o dotare excepțională.

Din parcul auto fac parte : limuzine grele Mercedes (tip 280 SE), de construcție specială, înzestrate cu cele mai moderne rețele de comunicație (bandă de frecvență 2—4 m pentru contact intern și legătură cu poliția) ; motocicletele grele (tip BMW) ; un clinomobil ; autobuze Volkswagen și autoturisme de aceeași marcă ; mașini speciale blindate și „girafe de lumină”. Un sistem artificial de alarmă pune centrala de intervenție în situația să mobilizeze întreaga unitate în cel mai scurt timp.

Conducătorii auto din cadrul „G.S.G.-9” efectuează antrenamente de conducere a autoturismului în condiții de stress. Scopul este ca șoferul să stăpînească mașina și în cele mai extreme situații, cu obligația de a nu pierde din ochi „cazul”.

Alți conducători autovehiculului în cea mai mare viteză, cit și așa-numita instruire anti-hijacking (antidetunare) fac parte din categoriile speciale de intervenție. Trăgătorii de elită au în dotare puști speciale și sînt la zi cu cele mai recente cuceriri din domeniul industriei optice. Fiecare grupă de trăgători este dotată cu aparatură de ochit pe timp de zi și de

noapte. Pentru misiunile pe timp de noapte, aparatele de ochit cu infraroșii sînt combinate cu luminatoare. Șefilor de unități le stau la dispoziție binoculi de noapte de înaltă eficiență. Ca aparat de ghidare pe întineric, conducerea intervenției utilizează așa-numiții „ochi de bufniță”, care au calitatea de a asigura și prin cea mai densă beznă vizibilitatea cîmpului de acțiune, fără ca adversarul să sesizeze acest lucru.

În privința dotării cu armament, „G.S.G.-9” posedă : puști mitraliere MP-5 pentru cartușe de 9 mm, produse de firma „Heckler et Koch”. Această armă trece drept standard pentru întreaga poliție vest-germană. Ea este o armă de mină, automată, cu un înalt grad de precizie. Încărcătorul conține 30 de cartușe. De asemenea, „G.S.G.-9” mai are în dotare o armă de același tip, dar cu amortizor acustic. Aceste arme, în ultima vreme, au răpătat pe plan internațional o aplicare din ce în ce mai mare.

Echipa de trăgători de elită mai este dotată cu armele G 3/SG 1 (Heckler et Koch) — o construcție specială pentru trăgătorii de precizie —, precum și cu o armă de tragere obișnuită, tip G 3 cu aruncătoare de grenade. De asemenea, între armele de mare precizie, printre cele mai moderne și mai apreciate pe plan mondial, se numără marca Mauser 66. Din dotare mai fac parte : pistolul P9S de 9 mm (Heckler et Koch) și revolverul tip „Smith et Wesson” 38 special.

O instalație construită în subsolul sediului unității permite trăgătorilor să-și testeze în orice moment reflexele și capacitatea de tragere. Între momentul scoaterii armei și cel al împuscăturii nu trebuie să treacă mai mult de o secundă, altfel rezultatul este apreciat nesatisfăcător.

În ceea ce privește antrenamentul cu armele de foc, luptătorii fac exerciții și studiază și armamentul din dotarea teroriștilor ori al unui adversar potențial, pentru a putea utiliza armele inamicului, în situația capturării, împotriva acestuia.

Un alt aspect al programului de pregătire îl formează autotransportul luptătorului care, într-o situație deosebită, poate să-și smulgă inamicului arma (în cadrul luptei corp la corp) și să facă uz de ea spre a învinge. Pentru a realiza acest lucru, „G.S.G.-9” probează toate sistemele de arme străine. În depozitul unității se găsesc tipuri diferite de arme, folosite de teroriști.

Trăgătorii de elită lucrează pe baza a două echipe. Fiecare subunitate este dotată cu un Mauser 66 și o armă SG 1.

Pe timpul acțiunii, fiecare grupă este coordonată prin radio. Astfel, orice intervenție poate fi condusă central.

Pentru a face parte din grupa trăgătorilor de elită este necesar să dispui de calități personale deosebite. Rezistența, tenacitatea („ângaie rece”), dar și capacitatea de a acționa rapid și, mai ales, tragerea cu rezultate foarte bune constituie criteriile pentru trecerea luptătorilor în categoria trăgătorilor de precizie. Programul de pregătire trebuie să ofere trăgătorilor situații de foc și de luptă din toate pozițiile posibile, inclusiv în condiții de suprasolicitare și stress. Foarte eficient pentru practica tragerilor se dovedește a fi skeet-ul (tragerea asupra tulerelor), prin care reflexele trăgătorului sînt puse la o probă dură. „De fapt — se afirmă în procesul de instruire — recurgerea la împușcături este doar ultima din posibilitățile de care trebuie să se facă uz”.

5. Intervenția tactică cu ajutorul elicopterului.

Un punct esențial în instruirea formațiunii „G.S.G.-9” îl constituie intervenția tactică cu ajutorul elicopterului. În acest caz, antrenamentul urmărește pregătirea luptătorilor de a efectua acțiuni de atac cu ajutorul elicopterului pentru a se crea posibilitatea intervenției rapide a grupelor speciale de intervenție. În acest scop, „G.S.G.-9” dispune de următoarele tipuri de elicoptere: „BELL UH-1 D” — pentru transport și intervenție tactică; „BELL 212” (o versiune îmbunătățită a primului tip) și „AS-330 PUMA” — pentru transport. Cu aceste mijloace, comandourile speciale pot executa în orice moment luarea cu asalt a teraselor, acoperișurilor și a pistelor necirculabile. Dacă structura terenului nu permite elicopterului un contact nemijlocit cu pămîntul, „coborîrea” specialiștilor anti-teroriști se efectuează fără probleme. În acest scop a fost dezvoltată și antrenată tehnica specială a coborîrii pe frînghii.

Echipa de combatanți a „G.S.G.-9” coboară pe frînghie, cu tot echipamentul de luptă asupra ei, de la o înălțime de 40 m. din elicopter și este în stare ca în mai puțin de 18 secunde să atingă pămîntul.

Demn de semnalat, în privința planificării posibilităților tactice de intervenție a elicopterelor în scopuri operative, este faptul că toate programele privind comportamentul în orice situație extremă sînt elaborate și experimentate direct de către unitățile în cauză.

Și în acest sector s-a recurs, desigur, la experiența altor țări, dar, în ceea ce privește modalitatea practică de valorificare a acestor experiențe în domeniul planificării și manevrelor tactice, s-a ținut cont de situațiile specifice Republicii Federale Germania. Această concepție reclamă o conducere tactică elastică și un contact permanent între unitățile care acționează în aer și pe sol. Chiar și urmărirea cu elicopterul a „autorilor care fug de la locul faptei” face parte din programul de antrenament al formațiunii „G.S.G.-9”. De asemenea, este exersat și atacul cu ajutorul elicopterului, luptătorii trăgînd cu automatele din ușile deschise ale elicopterelor, cota de ochire în această situație fiind, de obicei, foarte înaltă: 85%.

6. „G.S.G.-9” este alcătuită numai din voluntari.

Membrii „G.S.G.-9” sînt, fără excepție, voluntari, recrutați din alte unități din structura „Apărării frontierei”. Condiția de bază — voluntarul să fi făcut cel puțin un an serviciu în cadrul „Apărării frontierei”. Candidații potențiali sînt supuși, timp de două zile, în cadrul unei unități din St. Augustin (în apropierea Bonn-ului), unui test special, deosebit de greu. Componentele decisive le constituie calitățile fizice și psihice ale viitorilor membri ai „G.S.G.-9”. Mai precis, examenul constă dintr-o consultare medicală, un test psihologic, verificarea performanței într-o oarecare ramură sportivă și dintr-o discuție personală, rolul esențial în selecționare avîndu-l componenta psihologică. Nu sînt acceptate în cadrul unității elemente sadice ori care au plăcerea să tragă nebunește. Sînt selecționați oameni disciplinați, raționali. Atracția pe care o exercită activitatea „G.S.G.-9” asupra multor candidați rezidă în instruirea tehnică complexă și cunoștințele ce se dobîndesc aici, ce se dovedesc a fi foarte utile, atunci cînd vine timpul să părăsești formațiunea (posibilități de angajare și promovare în alte organe ale poliției).

7. Sistemul de conducere și rolul comandantului.

Cel care a primit sarcina, în anul 1972, de la fostul ministru de interne, Hans-Dietrich Genscher, să înființeze o unitate de elită antiteroristă, a fost Ulrich Wegener. Sarcina, desigur, n-a fost ușoară, dar, cu elan și multă tenacitate, s-a ajuns la o concepție clară și la un sistem perfecționat, alcătuit din 178 luptători.

Ulrich Wegener lucrează în cadrul „Apărării frontierei federale” din anul 1958. După ce a ieșit ofițer, și-a desfășurat activitatea în diverse formațiuni de apărare a frontierei. Între anii 1970—1972 a activat ca ofițer de legătură al „Apărării frontierei federale” cu biroul ministrului de interne.

Wegener este un tip foarte dîrz și ferm în a-și susține ideile atunci cînd este vorba de reputația formațiunii „G.S.G.-9”. El trece — în țară și în străinătate — drept un excelent expert militar. Numeroase lucrări privind armatele lumii umplu rafturile bibliotecii sale. Posedă cunoștințe profunde despre sistemele de arme moderne, în special despre cele care sînt folosite în lupta antiteroristă și obișnuiește să afirme: „Tot ceea ce este nou în tehnică mă fascinează. În domeniul combaterii terorismului trebuie să fii permanent la cel mai înalt nivel tehnic”.

Preocuparea stăruitoare a lui Wegener și a oamenilor săi o constituie pregătirea continuă. Cadrele de conducere au absolvit cursurile la diferite centre de pregătire din străinătate, printre care și la Academia F.B.I. din Quantico (S.U.A.). Ei analizează toate cazurile de luări de ostați de pînă acum și încercările diferitelor forțe speciale de eliberare a acestora. Au fost reproduse profilurile autorilor actelor de terorism, a fost analizat comportamentul ostaților și imitată tehnica forțelor de intervenție străine în toate aceste cazuri. Timp de cinci ani a pregătit Wegener echipa sa pentru ziua „X”. La Mogadiscio și-a demonstrat valoarea!

8. Operațiunea „Strafexpedition”.

La data de 13 octombrie 1977, după decolarea de pe aeroportul Palma de Majorca, a fost returnat de pe traseul spre Frankfurt, avionul de pasageri al Companiei „LUFTHANSA”. La bordul avionului se aflau 82 pasageri și 5 membri ai echipei.

Comandoul, format din 4 persoane de origine arabă (doi bărbați și două femei), a cerut, în schimbul eliberării ostaților și predării avionului, punerea în libertate a 9 deținuți din închisorile din R.F. Germania, printre care figura și Andreea Baader, și a altora 2 aflați în închisoare în Turcia.

Avionul s-a aflat în minile teroriștilor timp de 120 de ore, urmînd o rută sinuoasă de peste 9.000 km, cu aterizări și decolări succesive de pe mai multe aeroporturi, cum sînt: Roma, Larnaca (Cipru), Bahrain, Dubai, Aden și Mogadiscio, cu încercări de a ateriza și pe alte aeroporturi, dar fără a obține permisiunea (Beirut, Damasc, Bagdad, Kuwait, Amman și Riad).

După ce, timp de 4 zile, autoritățile vest-germane au încercat, prin negocieri, să determine comandoul să elibereze ostații și să restituie aeronava, au trecut la aplicarea planului de acțiune prin forță.

Grupul de intervenție aparținînd unității specializate vest-germane „G.S.G.-9”, în timp de 17 minute, a dus la bun sfîrșit operațiunea.

În după-amiaza zilei de 17 octombrie 1977, statul major operațional antiterorist, aflat în turnul de control pe aeroportul din Mogadiscio, a primit de la Bonn semnalul: intrare în acțiune a comandoului „G.S.G.-9”! Din statul major al acțiunii făceau parte Hans-Jürgen Wischniewski, ministru la cancelaria federală, Gerhard Boeden, șeful secției antiteroriste din cadrul „Oficiului judiciar federal” (B.K.A.), Ulrich Wegener, comandantul formațiunii „G.S.G.-9” și psihologul în probleme de poliție, Wolfgang Salewski.

Comandantul Wegener, împreună cu forțele de securitate somaleze, a studiat, mai întîi, valorile tactico-operative ale terenului, pe baza cunoștințelor respective elaborînd planul de intervenție care cuprîndea:

- încercuirea de către unitățile de comando somaleze a întregului teren de intervenție;
- intrarea în acțiune a trăgătorilor de elită și a unităților de cercetare ale formațiunii „G.S.G.-9”;
- punerea la dispoziția statului major a unei unități de legătură sub comanda ofițerului transmisionist;
- apropierea de obiectiv a unităților de asalt și a tehnicienilor;
- acțiuni de manevră, executate de unitățile somaleze, în scopul derutării teroriștilor;
- asaltarea avionului;
- evacuarea ostaților.

Desfășurarea acțiunii:

17.30: Un avion special al companiei vest-germane „LUF. THANSA”, având la bord 60 de luptători din „G.S.G.-9”, aterizează pe aeroportul din Mogadiscio, la o distanță de 2.000 m față de avionul deturnat.

Membrii „G.S.G.-9” se pregătesc de luptă: își scot armele (arme de precizie: Mauser 66, G3-SG1, MP-5; aparatură cu raze infraroșii pentru acțiuni nocturne -ochi de bufniță-; luminatoare pentru ochire la distanță; pistoale tip „Smith et Wesson” 38 — special și pistoale P9S; peste jean-jacket au îmbrăcat veste blindate).

18.30: Pregătirile sînt încheiate. Are loc o ultimă discuție asupra acțiunii. Se revelează încă o dată ordinul de luptă.

22.05: Unitatea de cercetare și a trăgătorilor de elită, sub comanda adjunctului „G.S.G.-9”, intră în dispozitiv, iar unitatea de legătură rămîne la dispoziția comandamentului acțiunii.

22.25: Se stabilește legătura cu comandamentul acțiunii. Forțele de cercetare raportează primele rezultate ale investigațiilor.

23.15: Începe înaintarea spre obiectiv a unității de asalt și a tehnicienilor.

23.30: Este ocupată prima porțiune de teren tactic. Comandantul „G.S.G.-9” ordonă comandanților unităților să pătrundă în terenul de acțiune. Cercetașii raportează că în cabina avionului deturnat se aud mișcări ale teroriștilor.

23.50: Încep acțiunile de derută inițiate atât de comandamentul acțiunii aflat în turnul de control, cit și de forțele de securitate somaleze. Militarii somalezi aprind un foc de surcele la 100 m, în fața avionului deturnat „LANDSHUT”. Teroriștii se adună în cabină pentru a observa focul.

23.52: Membrii „G.S.G.-9” se apropie din spatele avionului și ocupă poziții sub aripile avionului.

00.05: Teroriștii, așa cum li s-a comunicat prin radio din turnul de control, așteptau sosirea membrilor Baader eliberați din închisoare, care, chipurile, se aflau în drum spre Somalia. Wegener a dat comanda decisivă: „GO!”. Fără cel mai mic zgomet, scările de metal, prevăzute cu inveliş de cauciuc, sînt fixate la cele patru uși de ieșire în caz de urgență. La cuvîntul „Feuerzauber”, sub comanda directă a lui Wegener, luptătorii „G.S.G.-9” pătrund în avion.

00.06: Prin radio se face prima comunicare turnului de control: „Operațiunea a început!”. Grenade speciale, britanice, puse la dispoziție de „Special Air Service Truppe” (S.A.S.) sînt aprinse. Aceste grenade luminoase, de surpriză, cu puterea lor de 50.000 wați, asurzesc, prin zgometul produs, și orbesc (pentru o clipă) pe teroriști. Corpurile explozive, lungi de 95 cm, cu diametrul de 8 cm, sînt alcătuite dintr-un material moale de magneziu, care produce o lumină rece, tipătoare, și din fulminat de argint, care produce zgomet. Doi teroriști opun rezistență în cabină, dar sînt eliminați. Se comunică turnului: „am stabilit controlul asupra avionului!”.

00.07: Începe evacuarea ostacilor aflați în partea din spate a avionului, în timp ce în cabină lupta continuă.

00.11: O teroriștă deschide, din compartimentul de clasa I, focul asupra luptătorilor care veneau dinspre cabină și dinspre coada avionului. Lovit de două gloante, un terorișt aruncă o grenadă de mîină în cabină, care explodează sub un scaun. Lovit de alte împușcături, teroriștul mai aruncă o grenadă de mîină, care rănește ușor mai mulți ostaci. Din toaleta aflată în spatele avionului, o teroriștă trage asupra luptătorilor din „G.S.G.-9”.

00.12: Se comunică turnului: „Sfîrșitul acțiunii!”. Patru teroriști au fost uciși, ostaci au fost eliberați, trei dintre aceștia au fost răniți, iar un luptător a fost atins ușor de un glon inamic.

Înainte de a se pleca în misiune, fiecare membru al comandoului a exersat și s-a antrenat pînă la detaliu pentru „o misiune grea”, jucîndu-se, în prealabil, un întreg scenariu. S-a învățat mult din experiența israelienilor care, în mai 1972, au asaltat cu succes un avion. Asta nu înseamnă că s-a copiat în mod necritic întreaga experiență israeliană. Ea a fost analizată și îmbunătățită în unele detalii. Pentru că un lucru este cert: din punct de vedere tactic-operativ, lupta împotriva pirateriei aeriene este una dintre cele mai grele misiuni. Un atac fulger pretinde oameni stăpîniți, disciplinați. Aproximarea de obiectiv trebuie să se facă fără cel mai mic zgomet. Următorul pas îl formează „deschiderea neconvențională a ușilor”. Și acest lucru a fost mai întîi deprins într-un antrenament adecvat, respectiv pe un avion de același tip.

În timp ce avionul special „LUFTHANSA” transporta comandoul „G.S.G.-9” spre Somalia, în servieta comandantului in-

tervenției se aflau planurile exacte ale avionului deturmat (BOEING-737)

Dupa darea ordinului de atac, sînt decizii puse în aplicare. În timpul atacului, aparate de zbor au fost trimise să atace ținta. Avionul a fost distrus. Sînt decizii puse în aplicare. Sînt decizii puse în aplicare. Sînt decizii puse în aplicare.

Succesul repurtat alit de guvernul vest-german, într-o situație de război.

psihologie al nervilor" sunt de acest gen trebuie să se dispună de unități bine instruite tehnic și motivational, pentru a-l putea neutraliza.

MAREA BRITANIE - SERVICIUL SPECIAL AL AERULUI (S.A.S.)

1. Constituirea Serviciului Special al Aerului.

Serviciul Special al Aerului, creat în timpul celui de-al II-lea război mondial, avea în acea vreme misiunea de a organiza și efectua atacuri de sabotaj asupra liniei de comunicații aerei și asupra sistemelor de transport. În timpul războiului, acest serviciu a avut un rol foarte important în războiul psihic în rîndul acestora.

După anul 1970, Serviciul Special al Aerului a primit sarcini cu caracter antiterorist, îndeplinind o seamă de misiuni în țările Americii, Africai, Europei și în Statele Unite. Acest serviciu are ca scop principal să protejeze țările și să desfășoare acțiuni antiteroriste ale unor state, ca S.U.A. și R.F. Germania. De asemenea, serviciul are ca scop să protejeze țările și să desfășoare acțiuni antiteroriste ale unor state, ca S.U.A. și R.F. Germania. De asemenea, serviciul are ca scop să protejeze țările și să desfășoare acțiuni antiteroriste ale unor state, ca S.U.A. și R.F. Germania.

După anul 1970, Serviciul Special al Aerului a primit sarcini cu caracter antiterorist, îndeplinind o seamă de misiuni în țările Americii, Africai, Europei și în Statele Unite. Acest serviciu are ca scop principal să protejeze țările și să desfășoare acțiuni antiteroriste ale unor state, ca S.U.A. și R.F. Germania. De asemenea, serviciul are ca scop să protejeze țările și să desfășoare acțiuni antiteroriste ale unor state, ca S.U.A. și R.F. Germania.

În practica antiteroristă, Serviciul Special al Aerului folosește două metode, în mod frecvent combinate și actiuni de dezinformare studiate în detaliu, care, alături de măsurile spe-

oficiu, coborâ în grădina și se ocupă de propriu. Este semnalat, de altă parte, că sub acest aspect, acțiunea care a avut loc în anul 1977, când un pilot american a fost detinut în avionul său, a fost o victorie pentru Statele Unite. Acesta este primul caz de captură a unui pilot american în timpul războiului Vietnam.

Serviciul Special al Aerului a deghizat, cu rapiditate, neobișnuită, în acest caz, în aer pot fi folosite, de exemplu, pentru a ateriza aeronavele și arestarea teroristului.

2. Selecționarea și instruirea cadrelor acestei formațiuni.

Victorii luptătorilor sunt supuși la cele mai grele exerciții încă din luna a doua. Instruirea lor durează doi ani și este considerată — sub raportul tacticii utilizate și al gradului de dificultate — ca deosebit de temeinică și profundă, neînfrântă până în prezent. Selecția și instruirea cuprind 6 etape, astfel:

Etapa I. În această etapă se realizează antrenamentul simplu de acomodare și inițiere pentru a se asigura că din punct de vedere potențial cei selecționați vor corespunde exigențelor deosebite ale misiunii. Acesta este primul test de selecție, care durează 15 zile. În timpul acestei etape, candidații sunt supuși la exerciții fizice și psihice, în vederea testării rezistenței fizice și psihice. În timpul acestei etape, candidații sunt supuși la exerciții fizice și psihice, în vederea testării rezistenței fizice și psihice.

Ca urmare, în această primă fază se organizează, pentru fiecare candidat, un test de selecție, care durează 15 zile. În timpul acestei etape, candidații sunt supuși la exerciții fizice și psihice, în vederea testării rezistenței fizice și psihice.

Cadre de conducere ale Serviciului Special al Aerului acordă, în timpul acestei etape, o atenție deosebită pentru a asigura că din punct de vedere potențial cei selecționați vor corespunde exigențelor deosebite ale misiunii. Acesta este primul test de selecție, care durează 15 zile. În timpul acestei etape, candidații sunt supuși la exerciții fizice și psihice, în vederea testării rezistenței fizice și psihice.

Pentru a se asigura o riguroasă selecție, în etapa I de instruire se recurge — fapt devenit tradițional — la două exerciții deosebite. Astfel, în timpul primei etape, candidații sunt supuși la exerciții fizice și psihice, în vederea testării rezistenței fizice și psihice. În timpul acestei etape, candidații sunt supuși la exerciții fizice și psihice, în vederea testării rezistenței fizice și psihice.

didați renunță să continue acțiunea. Acesta este de fapt un test — capcană, întrucât după parcurgerea a încă două zile, sunt preluați de camioane și transportați la sediul unității.

Etapa a II-a. În această etapă, fiecare zi de antrenament începe la ora 4 (dimineața) și se sfârșește la orele 22 30 sau chiar mai târziu, pentru a reîncepe a doua zi în zori.

Scopul acestui antrenament — care durează 21 de zile — constă într-o intensă pregătire fizică și psihologică, închinată deosebit cu un „marș de rezistență”.

Acest test deosebit are menirea de a asigura o riguroasă selecție în rândul viitorilor luptători, întrucât, date fiind condițiile specifice de desfășurare și gradul înalt de dificultate a probelor, reușesc să le realizeze integral numai cei cu aptitudini deosebite. Din practica organelor, engleze rezultă că, în fiecare serie, în medie 4 - 6 persoane sunt nevoite să abandoneze testul. Este evident acest fapt, de vreme ce distanța marșului este de 3 săptămâni și poate fi sintetizată în cuvintele „luptă-supraviețuire”. Pe întreaga sa perioadă, candidații sunt suprasolicitați atât psihic, cât și fizic, fiind supuși unor exerciții specifice pentru a fi în măsură să lupte, la nevoie, în spatele liniilor inamice.

Testul respectiv urmărește folosirea de către viitorii luptători a posibilităților de supraviețuire oferite de condițiile de luptă în care sunt nevoiți să lupte — consumul de alimente comestibile, înțeparea, pișarea de rapane pentru procurarea cărnii etc. Acestei faze îi urmează o aplicare practică pe timpul căreia luptătorul petrece câteva zile și nopți fără adăpost, pînă la captură, pentru a-l captura. În timpul antrenamentelor, viitorii luptători sunt supuși la noi eforturi, în vederea testării rezistenței fizice și psihice, cum sunt: purtarea unei glugi timp de mai multe ore, liniște totală și tortură psihologică. Obiectivul acestor „interogatorii” este de a determina să divulge date și informații cu privire la operațiunile la care participă și natura acestora. Pentru a-l forța să facă „destăinuiri” luptătorii sunt aruncați din camionul care îi duce la locul „interogatorului”, direct pe asfaltul șoselei de către cei care i-au „capturat”.

Cei ce rămân nevătămați vor fi nevoiți să stea 8 ore într-o bălta înaintea de a fi interogați. Interogatoriul este organizat

de așa manieră încât „captivii” au impresia că vor fi atacati, din moment în moment, de un ciine Labrador. Concomitent, într-o cameră alăturată, se aud — fiind simulate — bătăia unui om și zgomotul produs de apa unui robinet.

La elementele acestui proces de pregătire se mai adaugă un vagon și o cale ferată. După o acțiune de epuizare, luptătorii sînt legați cu cătușe de calea ferată. Aproximarea unui tren, răsunul „prizonierii” îi simt vibrația, creează o panică deosebită în rândul lor, și a „soldaților” ce l-au capturat. Cînd trenul se apropie, „soldații” cer „prizonierilor” să sară, pentru a-și apăra viața.

Vagonul nu le va produce nimic pentru că va trece pe o altă linie alăturată. Reacțiile viitorilor luptători sînt diferite: unii trag miinile pentru ca vagonul să le taie numai cătușele, alții se așează într-o anumită poziție pentru a pierde dintr-o dată, iar alții se lungesc, pur și simplu, peste linia ferată, cuprinși de furia neputinței. Toți sînt convinși că este cu adevărat un pericol real și nu o simplă încercare de a le controla stăpînirea de sine. Celor care reușesc să depășească aceste faze de selecție și antrenament — al căror număr se estimează între 5—17 dintr-o sută — li se întinde uniforma și bereta S.A.S. din lăptos, de culoare închisă, reprezentând pînă în prezent

Etapă a IV-a. În această etapă are loc instruirea intensivă, în care luptătorii sînt instruiți să se comporte în diferite situații. Se realizează antrenamente de război, în care luptătorii sînt echipați pentru mari altitudini și cădere liberă cu parașută; operațiuni amfibii cu vase mici, bărci sau chiar submarine; antrenamente de război în condiții de noapte; antrenamente în timp de iarnă; misiuni pe teren cu masini L.A.N.

Mulți dintre membrii S.A.S. care ar participa la operațiuni de război sînt instruiți să se comporte în diferite situații. Se realizează antrenamente de război, în care luptătorii sînt echipați pentru mari altitudini și cădere liberă cu parașută; operațiuni amfibii cu vase mici, bărci sau chiar submarine; antrenamente de război în condiții de noapte; antrenamente în timp de iarnă; misiuni pe teren cu masini L.A.N.

Fiecare grupă (cuprinzînd 15 luptători și un ofițer) îndelungat este instruită să se comporte în diferite situații. Se realizează antrenamente de război, în care luptătorii sînt echipați pentru mari altitudini și cădere liberă cu parașută; operațiuni amfibii cu vase mici, bărci sau chiar submarine; antrenamente de război în condiții de noapte; antrenamente în timp de iarnă; misiuni pe teren cu masini L.A.N.

Etapă a V-a. Se urmărește, cu precădere îmbunătățirea și perfecționarea aptitudinilor de război ale luptătorilor.

membru, dislocat, spre exemplu, într-o țară unde au loc lupte, să se descurce foarte bine sub toate aspectele.

În această etapă au loc cursuri intensive de limbi străine. O atenție deosebită se acordă însușirii limbii a doi-a celor vorbite de popoarele din Asia, din țările scandinave și bine înțelese, din Europa.

Se însușesc, de asemenea, la un nivel înalt, tehnici de luptă și de abilitate de performanță. Pentru acest scop sînt folosite pistolul automat într-un cadru restrîns, delimitat.

Obiectivul acestui curs, de 6 săptămîni, în care se consumă circa 1200—1500 cartușe de fiecare om, este de a-i învăța pe luptători să pătrundă într-o încăpere și să neutralizeze persoanele din interior. Este obligatoriu ca fiecare țintă să fie lovită cu cîte două gloanțe în piept, de la o distanță maximă de 20 yarde (un yard — 0,914 m). Această tehnică se realizează prin folosirea unei case speciale construite în care luptătorul dă naștere continuu, rostogolindu-se și pe pămînt dacă se impune, fără însă a pierde din vedere că trebuie să ochiască cu precizie. Schimbarea, în timpul acțiunii, a încălțămintei și reînnoirea incidentelor de țigete conștientizate deosebit de repede de instruire.

Pentru a se asigura un antrenament mai realist au fost elaborate noi metode de pregătire: s-au introdus ținte ce par să tragă asupra trăgătorului; se folosesc ținte sau trăgători inofensivi, apărînd la întimplare, în încălămintele ușilor sau ferestrelor clădirilor, unele grupe se atacă reciproc, utilizînd gloanțe de ceră pentru a deprinde artiștii arta tirului, cit și pe aceea a autoapărării.

Contra terorismului urban se folosește intensiv o nouă tehnică de antrenament, bazată pe tirul asupra țintelor foarte aglomerate, proiectate fie de un proiector de cinematograf, fie de un proiector cu diapositive, pe un ecran special cu mai multe straturi. Cînd se trimite o lovitură în ecran, lumina slabă radiază în direcția proiectantului, iar în direcția straturilor se produce precizia sau eroarea tirului. Rotăția diverselor straturi ale ecranului permite evidența loviturii glonțului.

Folosirea explozivilor este o altă metodă utilizată în pregătirea cadrelor S.A.S. Tehnici avansate sînt însușite de luptători pentru a fi în măsură să confecționeze capcane explozive, să cunoască o mare varietate de explozivi și să folosească mecanisme pentru declanșarea în diverse condiții a exploziilor.

Etapa a VI-a. Luptătorul este inclus în această etapă în momentul în care, datorită marelui spectacol care are loc, el este vădit de către public. În acest moment, el este luat în considerare ca fiind un participant activ în evenimentul care are loc. El este luat în considerare ca fiind un participant activ în evenimentul care are loc.

La Hereford — unde se află sediul S.A.S. — există de asemenea o altă grupă de dispoziție activitate specifică. Aceste grupe includ cadrele de decizie, de operațiune și evaluare. Într-o noapte echipamente și armamente, pe care care regh...

1 Acțiunea de salvare a ostaticilor de la Ambasada Iranului din Londra

În ziua 13 octombrie 1979, o grupă de persoane a intrat în ambasadă în Londra și a luat ostatici pe ostaticii britanici. Aceste persoane au participat la...

Teroriștii, care, după ocuparea ambasadei, s-au prezentat la biroul de presă din Londra și au spus că au luat ostatici pe ostaticii britanici. Ei au spus că au luat ostatici pe ostaticii britanici. Ei au spus că au luat ostatici pe ostaticii britanici.

Membrii comandoului s-au mutat prezenta în fața de organele de ordine. Ei au spus că au luat ostatici pe ostaticii britanici. Ei au spus că au luat ostatici pe ostaticii britanici. Ei au spus că au luat ostatici pe ostaticii britanici.

În ziua 14 octombrie 1979, o grupă de persoane a intrat în ambasadă și a luat ostatici pe ostaticii britanici. Ei au spus că au luat ostatici pe ostaticii britanici. Ei au spus că au luat ostatici pe ostaticii britanici.

— acordarea autonomiei provinciei Kurdistan

În finalul comunicării purtătorul de cuvânt al comandoului a declarat că membrii acestuia fac parte din grupul „Moudjaheddine Al Nasser”. Se prin acțiunea lor vizează în special eliberarea caberării detinutărilor politice arestați în Abadan și

Ahwaz. Membrii comandoului au cerut ca revendicările să le fie satisfăcute în 24 de ore, menționând că, în caz contrar, vor ucide toți ostaticii și vor arunca în aer clădirea ambasadei. Totodată, au cerut să li se pună la dispoziție un avion pentru a părăsi capitala britanică împreună cu unii dintre ostatici.

Reporterii canalului de televiziune BBC au trimis la redacție, la cererea comandoului, un telex prin care membrii acestuia prezintă scuze poporului și guvernului britanic pentru atacul comis asupra ambasadei Iranului.

Imediat ce acțiunea a devenit cunoscută (după 30 de minute de la declanșarea ei), forțele ale armatei și poliției au înconjurat clădirea ambasadei iranene și au interzis circulația pe străzile din apropiere, iar cadrele Serviciului Special al Aerului au fost alertate.

Ca urmare, unul din membrii comandoului a declarat, telefonatului gentilor France Presse, că forțele de poliție britanice vor încerca eliberarea ostaticilor, imobilul va fi aruncat în aer, iar persoanele reținute vor fi ucise.

În acest context, Ministerul de Externe britanic a trimis un mesaj urgent guvernului iranian, informându-l despre hotărârea Marii Britanii de a „rezolva incidentul grabnic și, pe cât posibil, fără victime”.

Un mesaj asemănător a fost trimis președintelui iranian, Banișadr, de către premierul englez Margaret Thatcher.

Guvernul iranian a anunțat, în cursul aceleiași zile, că nu intenționează să cedeze pe cineva și să părăsească ambasadă și a avertizat guvernul britanic că poartă întreaga răspundere pentru situația ostaticilor. În același timp, s-a exprimat plinul aord...

În aceeași zi, la orele 16,20, după 4 ore și 50 de minute de ocuparea ambasadei, a fost eliberat ostaticul britanic episcopul, diplomații care, data în data următoare, a fost eliberat, a lăsat.

În urma îmbolnăvirii, în ziua de 1 mai, orele 11,15, unul dintre reporterii britanici a fost pus în libertate, la 15 minute înainte de expirarea termenului. Ultimul ostatic britanic, Desatfeh, teroriștii au prelungit o încă 2 ore acest termen, dar și după expirarea acestuia în ambasadă a continuat să fie lăsat. Termenul limită a fost din nou amânat, fără a se specifica durata acestuia.

În seara zilei de 3 mai, orele 19,00, alți doi ostatici au fost eliberați. Unul dintre ei era tânăr și din bărbie, celălalt era o femeie. Ei au fost eliberați în condiții de siguranță și au fost duși la spital. Poliția britanică nu va întreprinde măsurile de eliberare a acestora prin forță.

În seara zilei următoare, la orele 20,10, un alt ostatic a fost pus în libertate: un ziarist sirian care era suferind.

Punerea în libertate a celor 5 ostatici este considerată ca fiind rezultatul negocierilor inițiate de poliția britanică.

La scurt timp după ocuparea ambasadelor Iranului, între orele 14,00 și 15,00, negociatorii ai Scotland-Yard-ului au intrat în contact cu membrii comandoului, în vederea obținerii eliberării ostaticilor.

La început negocierile au avut loc prin telefon, iar ulterior prin megafon și mesaje scrise.

În timpul contactelor, specialiștii organelor britanice de securitate, concomitent cu examinarea cererilor membrilor comandoului, au încercat să-i determine să renunțe la pretențiile avansate.

Ca urmare a refuzului guvernului iranian de a satisface cererile membrilor comandoului în ziua de 2 mai, s-a început cerut oficialităților iraniene să poarte negocieri referitoare la eliberarea lor prin intermediul ambasadelor la Londra ai Irakului, Iordaniei și Algeriei.

În cursul zilei următoare, ministrul iranian al afacerilor externe, S. Ghotbzadeh, a respins și această solicitare a comandoului, declarând că eventuala participare la negocieri a Irakului este refuzată de Iran, întrucât ambasadorul acestei țări la Londra este implicat în atacul asupra ambasadelor iraniene.

La scurt timp însă, demnitarul iranian a menționat că guvernul iranian este dispus să participe la negocieri cu Algeria în încercarea de a se pune capăt situației de la ambasadă. Acest lucru a fost considerat ca un adevărat martir al revoluției.

De asemenea, a subliniat din nou că răspunzător de acțiunea teroristă este comandoulul, care a luat prizonier totdeauna, în timpul atacului, pe cei doi prizonieri irakieni.

Concomitent, Marea Britanie și-a rechemat ambasadorul de la Teheran. S-a apreciat că rechemarea pentru consultări a ambasadorului britanic din Iran s-a datorat îngrijorării Angliei cu privire la securitatea reprezentanței sale diplomatice din Teheran, în urma evenimentelor de la Londra.

În acest context, negociatorii poliției britanice au reluat contactele cu teroriștii, în cursul zilei de 3 mai, insistându-se asupra necesității „eliberării fără violență a ostaticilor”.

Potrivit aprecierilor poliției britanice, de această dată teroriștii au avut o atitudine calmă și rațională, fapt ce a contribuit la o mai bună înțelegere între cele două părți negociatoare.

În ziua de 4 mai, guvernul englez a început negocieri și la alt nivel. În scopul deblocării situației. Astfel, secretarul adjunct de la Foreign Office Douglas Hurd, s-a întâlnit cu reprezentanții diplomației la Londra ai Iordaniei, Kuweitului și Siriei, analizând eventualele modalități potrivit cărora diplomații în cauză ar putea interveni, la cererea comandoului, în negocieri.

În cursul dimineții zilei de 5 mai, în timpul negocierilor, organele de poliție au sesizat că teroriștii sînt foarte obosiți și iritați, apreciindu-se că este un moment favorabil pentru a se acționa în vederea rezolvării situației.

Pentru modul deosebit de rapid în care au acționat teroriștii de secundă fiind în multe cazuri hotărîtoare — și curajul lor individual, cei 12 membri ai echipei S.A.S., împărțiți în 4 grupe, care au luat parte la intervenție, au fost supranumiți „forța de reacție rapidă”.

Două grupe, plasate în spatele ambasadei, pe acoperiș, au avut sarcina cea mai dificilă. Folosind tehnica alpinistă, cele două grupe s-au deplasat pe pereții ambasadei la etajul I. Erau echipați cu tace special confecționate, avînd o greutate de 12 kilograme și o lungime de 1,5 metri. Au fost folosite pentru a se deschide ferestrele. De asemenea, aveau asupra lor grenade de conștrîngere, care au fost aruncate în interiorul ambasadei, pentru a se pătrunde prin forță.

Concomitent, în baza planului de intervenție, al treilea grup de teroriști s-a deplasat pe acoperișul ambasadei și a început să arunce grenade pe partea peretelui din fața ambasadei. După o perioadă de timp, grenadele au început să cadă în curtea ambasadei. După o perioadă de timp, grenadele au început să cadă în curtea ambasadei. După o perioadă de timp, grenadele au început să cadă în curtea ambasadei.

Unul a fost dispus să se cedeze ca ocazie pentru
 jertă dintr-o poartă din ambasadă și, mai degrabă, să
 ofere, pe timpul asediului, ca „martir pentru Islam”
 e

...pe timpul așteptării, cu marșuri pentru Islam
...ind rătăcit, în cerce, în cerce, în cerce, în cerce
...pe trecute, în cerce, în cerce, în cerce, în cerce
...stă în fața lui, în fața lui, în fața lui, în fața lui
...Alfred N. de Farugi, un indian naturalizat în An
...englez, care lucra la ambasadă de 33
...un purtător de cuvânt, explică că în pri
...amplă, explică că în pri
...membru SAS
...părere și asupra următorului even
...și. După cum relatează Abbas Fath
...pe de altă exp
...pe de altă exp
...trage în limba farsi
...moment membrii SAS

„Ne-am înspăimântat mai mult decât se poate imagina” — a relatat Abbas Fallahi. Parcă...

"Tot stăteam cucați la pământ de-a lungul peretilor Te-
ristii se aflau și eu în fața pereților Monumentului S.A.S.
de... .. Nu
de... .. D. Faur, cap...
de... .. et al...
t nu... .. S.A.S. impoziția
Mohamed Faruk decora

S.A.S.

Mohamed Farugi describes the

Este știut că la cartierul general al S.A.S. din Hereford se
află o sală de antrenament prevăzută cu manechine și figuri

disparate din arton, are reprezentat în crăst și oștar, iar în tușii similare cu cele în care s-au aflat membrii S.A.S. în acest caz real. Manechinele și figurile pot fi așezate în orice poziție și mutate în diferite locații, iar ametrizările în funcție de înălțimea și greutatea membrilor S.A.S. este foarte precisă. Într-un timp de două zile, în camera, se desfășurau trei sesiuni de antrenament, la fiecare se exercita o tactică, proba de putere, în care s folgeau o pantofă și o scară, și simulați membrii S.A.S. să fie deșertați, în funcție de sarcinile de antrenament, și să se ajungă la un sistem de supraviețuire. Acest fapt era indicat și în manualul de antrenament, unde în dintr-o stare de necesitate, să ai o armă asupra lui, bine camuflată în îmbrăcăminte.

Grupul S.A.S. a avut în vedere, totodată, și o altă alternativă: teroriștii amenințaseră că vor arunca ambasada în aer cu o singură apăsare de buton, în care scop au plasat, peste tot, capace explozive.

Având în vedere aceste aspecte, precum și obiectivul principal al m. m. d. l. l. S. V. S. - de a se realiza o dezvoltare normală a modului de acțiune al acestora apare normal și necesar să se

La încheierea operațiunii, care a durat 11 minute, consulul general al Iranului în Marea Britanie a declarat că este de satisfacție de modul în care toate cele specificate erau executate, în timp ce ambasada iraniană din Londra a declarat că este de acord cu deciziile luate de guvernul britanic.

**FRANȚA — GRUPUL DE INTERVENȚIE
AL JANDARMERIEI NAȚIONALE (G.I.G.N.)
ȘI BRIGADA ANTICOMANDO (B.A.C.)**

1. Organizare, funcționare și acțiuni.

Intervenția G.I.G.N. și B.A.C. este organizată în două tipuri de misiuni: operațiuni de luptă și operațiuni de pază, în 1972

S-au creat două servicii: B.A.C. și G.I.G.N. B.A.C. este compus din două grupe: una de intervenție și una de pază. G.I.G.N. este compus din două grupe: una de intervenție și una de pază. B.A.C. și G.I.G.N. sunt subordonate directoarei naționale de securitate internă. B.A.C. are o bază de antrenament la Montigny-Lez-Tour, în Franța. G.I.G.N. are o bază de antrenament la Montigny-Lez-Tour, în Franța. B.A.C. și G.I.G.N. sunt subordonate directoarei naționale de securitate internă. B.A.C. are o bază de antrenament la Montigny-Lez-Tour, în Franța. G.I.G.N. are o bază de antrenament la Montigny-Lez-Tour, în Franța.

În cadrul G.I.G.N. și B.A.C. sunt incluse următoarele activități: operațiuni de luptă, operațiuni de pază, operațiuni de antrenament, operațiuni de transport, operațiuni de comunicații, operațiuni de logistică, operațiuni de medicală, operațiuni de psihologie, operațiuni de informații, operațiuni de relații publice, operațiuni de cooperare cu forțele armate ale altor țări. În cadrul G.I.G.N. și B.A.C. sunt incluse următoarele activități: operațiuni de luptă, operațiuni de pază, operațiuni de antrenament, operațiuni de transport, operațiuni de comunicații, operațiuni de logistică, operațiuni de medicală, operațiuni de psihologie, operațiuni de informații, operațiuni de relații publice, operațiuni de cooperare cu forțele armate ale altor țări.

line asupra unui obiectiv indicat, cașc de naștere, în cadrul
ca nu se ating performanțe de vitezăți mai sub în minut sau
de la o țintă (într-o piscină, până la o piscină) în adânc
cimi mari, fără masă de oxigen.

În cadrul instruirii sunt înalt avansat pe marea apă
ale care se desfășoară în timpul antrenamentelor. În cadrul
antrenamentelor sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
diversiunilor de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
etnismelor de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă.

Comanda de intervenție este înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă.

În cadrul G.I.G.N. și B.A.C. sunt incluse următoarele activități: operațiuni de luptă, operațiuni de pază, operațiuni de antrenament, operațiuni de transport, operațiuni de comunicații, operațiuni de logistică, operațiuni de medicală, operațiuni de psihologie, operațiuni de informații, operațiuni de relații publice, operațiuni de cooperare cu forțele armate ale altor țări.

Comanda de intervenție este înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă.

Comanda de intervenție este înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă.

Comanda de intervenție este înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă.

Comanda de intervenție este înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă. În cadrul
trăim în condiții de apă sunt înalt avansat pe marea apă.

Jean Empain președinte al comitetului de la Jean P. Jean Scheider".

Empain, care se deplasa cu autoturismul personal, cond de șofer, spre sediul firmei, a fost silit, la scurt timp de

Din două camioane cu numere de înmatriculare false, sta-

culele angrenate în acțiune au demarat brusc.

e lângă alte măsuri la scurt timp după comiterea răpă-

Apelul telefonic a fost repetat după câteva zile,

în urma analizei cazului, Statul Major al onorabilu-

anticomando, cărula 1-a fost ardebită.

teroristii au indicat familiei lui Jean Empain,

iei ostaticului care va remite banii

, fiind verificată toate

efectele a fost dat cu o mașină special echi-

pată, avind o stație emisie-recepție, cu care să intre în legătură cu răpitorii și o altă, bine mascată, pentru a avea contact permanent cu Statul Major.

Ofițerul în cauză a fost însoțit de mai mulți colegi, toți membri ai Brigăzii anticomando, dispuși în 6 autoturisme 4 rulau în fața autoturismului său și 2 în spate. Toate cadrele B.A.C. angrenate în acțiune dispuneau de planuri detaliate ale

ris, în timp ce autoturismul cu ofițerul înarmat cu piștolă răsucită rula pe autostradă, rula au intrat în legătură cu „membrii” familiei, dindu-i li cu privire la modul în care să se deplaseze. Acesta a sni, imediat indicațiile primite Statului Major și colegilor sa, aflați în autoturismele din apropiere.

La puțin timp „membru” familiei a primit ordin să oprească în dreptul unui zid construit pe autostradă împotriva zgomotului. În momentul în care a oprit mașina, doi indivizi, mascați și înarmați cu pistoale mitralieră, au ieșit printr-o ușă ce se afla în zid și s-au îndreptat spre autoturism pentru a prelua banii. Două dintre mașinile Brigăzii anticomando care rulau în față au oprit în aproape același moment, avind loc un schimb de focuri între teroristi și membri B.A.C., fiind ucis un terorist și altul rănit.

Supus unui amplu interogatoriu, teroristul rănit a furnizat informații utile, care au condus la rezolvarea cazului, fiind, totodată, determinat să solicite rețel care îl țineau ca ostatic pe Jean Empain punerea în libertate a acestuia. La mai puțin de 2 ore, fostul ostatic a anunțat telefonic familia că se află în libertate.

În urma mă urilor complexe întreprinse de organele franceze, s-a reușit identificarea locurilor în care a fost reținut ca ostatic Jean Empain, fiind arestate încă 4 persoane care participaseră la acțiune.

AUSTRIA — COMANDOU DE INTERVENȚIE AL JANDARMERIEI („G.E.K.”)

Mat multe evenimente teroriste petrecute în Austria (lucrări de sabotaj, incendii, răpiri, omocidii, etc.) au făcut dovadă că nici această țară nu este ocrotită de „terorismul din import” și nici de cel autohton¹. Cazul Schleyer din R.F. Germania a fost factorul hotărâtor în a se adopta decizia înființării unei unități speciale competente de combatere a terorismului.

Ministrul de interne federal, Erwin Lang luind în considerație elementele menționate, a prezentat guvernului o concepție atotcuprinzătoare de prevenire și reprimare a actelor de terorism. Punctul de pornire constituit înființarea „Comandoului de intervenție al

¹ Anul 1977 a fost marcat în Austria de producerea mai multor „fracțiuni sociale cu luări de ostilitate. Pentru rezolvarea lor s-a apelat la „G.E.K.”. Întâi cum s-au derulat aceste cazuri:

la 25 iunie 1977 în Salzburg după comiterea unui furt cu mîna joarmele la un birou de schimb, cei doi autori au fost arestați pe cazier. Sub amenințarea cu uciderea acestuia, infractorii, reținuți o sumă de bani și o mașină. După 29 ore de la producerea acțiunii membrii ai „G.E.K.” eliberază ostajul și capturează pe atentatori.

În ziua de 9 noiembrie 1977, proprietarul rețelei „Palmers” din Viena, Walter Palmers a fost răpit de doi teroriști, în momentul cînd își parca autoturismul în fața domiciliului solicitîndu-se pentru el o sumă de 50 milioane șilingi. În urma intervenției membrilor „G.E.K.” Walter Palmers a fost eliberat în noaptea de 13 spre 14 noiembrie.

La 12 decembrie 1977, este răpită o femeie de la domiciliul său din Viena transportată cu mașina și ținută ascunsă de 3 infractori periculoși înarmați. Autorii sînt capturați și areștați de forțe ale „G.E.K.” în momentul încausării răscumpărării.

meniei „G.E.K.”, pentru sarcini represive și „Grupa de intervenție a lucrătorilor judicarieni” K.F.G. pentru misiuni preventive precum și alte formațiuni importante ca: numeroase unități de pregătire în toate domeniile, agenților executivi de securitate, de cooperare cu reprezentanții angajatorilor de informații masice, informarea și instruirea pescarilor deosebiți de periculozitate, ca și sistemele intensificate de colaborare directă cu agențiile speciale din R.F. Germania, Elveția, Italia, națiunile vecine din cadrul urmării peste frontieră a cazurilor aflate în atenție.

La 1 ianuarie 1978, „G.E.K.” a fost reactivat ca un organ pentru activități de intervenție în cadrul schimbului de informații de interne teutonice. În urma înființării primei „G.E.K.” subordonat direct la K.F.G. și pentru soluționarea problemelor de securitate, s-a înființat un comandament al unității de intervenție, care după caz, este înlocuit de o altă unitate de intervenție. „G.E.K.” este subordonat direct la K.F.G. și este înlocuit de o altă unitate de intervenție.

Zona de acțiune a formațiunii antiteroriste „G.E.K.” o conține întregul teritoriu al Austriei, în afară de regiunile de frontieră. Activitatea de acțiune a formațiunii este în funcție de problemele care apar în timpul acțiunii.

— planificarea, pregătirea, executarea și valorificarea acțiunilor speciale împotriva celor ce încalcă și viciază ordinea de drept, care, prin amenințarea și săvîrșirea unor infracțiuni grave (luarea de ostații, detinări de avioane și șantaj), urmăresc să realizeze unele obiective politice, financiare ori personale.

— instruirea și perfecționarea pentru intervenție,

— asigurarea securității emigranților evrei care trec prin Austria pentru a se stabili în Israel;

— executarea, după caz, a sarcinilor de securitate pe aeroportul Schwechat.

— executarea, ori de cîte ori este nevoie, a sarcinilor de securitate cu prilejul vizitelor de stat (în cazul unor riscuri de securitate pentru oaspeții oficiali).

Pentru organizarea și dotarea „G.E.K.” au fost alocate fonduri considerabile. În afară de punctele de activitate, deosebite de cele ale altor formațiuni, se țin cursuri de pregătire pentru personalul de securitate. Activitatea de securitate este organizată în funcție de problemele care apar în timpul acțiunii și de cele care pot apărea în funcție de activitățile zilnice a lucrătorilor formațiunii.

**SPANIA - SUBUNITATI ANTITERORISTE -
"GRUPUL SPECIAL DE ACIUNE" (G.F.O.) -
"ARMATA UNIFUR RURALA" (U.A.R.)**

Escaladarea acțiunilor teroriste a fost înregistrată în Spania în ultimele săptămâni ale anului 1979. — E.T.A., ramura politico-militară, a luat în considerare luarea unor măsuri ferme de către autoritățile spaniole în vederea punerii în aplicare a unor măsuri de siguranță în relația de conspirație împotriva premiei acordate în 1979.

În urma acestor acțiuni teroriste, au fost arestate în Spania 438 persoane, din care o parte au fost condamnați la închisoare. În urma acestor acțiuni teroriste, au fost arestate în Spania 438 persoane, din care o parte au fost condamnați la închisoare.

Armata Unifur Rurala (U.A.R.) a luat în considerare luarea unor măsuri ferme de către autoritățile spaniole în vederea punerii în aplicare a unor măsuri de siguranță în relația de conspirație împotriva premiei acordate în 1979.

În ceea ce privește membrii și activitatea lor, se află în curs de cercetare pe calea de mijloc. În urma acestor acțiuni teroriste, au fost arestate în Spania 438 persoane, din care o parte au fost condamnați la închisoare.

Membru al U.A.R., a fost arestat în Spania în urma acestor acțiuni teroriste, au fost arestate în Spania 438 persoane, din care o parte au fost condamnați la închisoare.

Prima acțiune antiteroristă de anvergură a acestui comandament a avut loc în Spania în urma acestor acțiuni teroriste, au fost arestate în Spania 438 persoane, din care o parte au fost condamnați la închisoare.

Printre acestea figurează și 20 de conducători ai organizației "Grupurile revoluționare antifasciste — 1 Octombrie" (G.R.A.P.O.), în frunte cu șeful acesteia, Jose Maria Sanchez Casas, teroristul cel mai căutat din Spania.

În cursul acțiunii au fost descoperite un important material de armament și de comunicații electronice.

Spre sfârșitul lunii martie 1980, autoritățile de la Madrid au hotărât să trimită membrii comandoului antiterorist U.A.R. în Țara Bascilor.

Totodată, generalul Carlos Saenz de Santamaria a fost arestat în Spania în urma acestor acțiuni teroriste, au fost arestate în Spania 438 persoane, din care o parte au fost condamnați la închisoare.

Luarea acestor măsuri a fost determinată, printre altele, și de faptul că, în urma acestor acțiuni teroriste, au fost arestate în Spania 438 persoane, din care o parte au fost condamnați la închisoare.

În urma acestor acțiuni teroriste, au fost arestate în Spania 438 persoane, din care o parte au fost condamnați la închisoare.

În urma acestor acțiuni teroriste, au fost arestate în Spania 438 persoane, din care o parte au fost condamnați la închisoare.

Totodată, a fost descoperit o vână transformată în închisoare a teroristilor, precum și mari cantități de explozivi și

Comandorii „Ranger” execută misiuni antiteroriste atât pe teritoriul S.U.A., cât și în afara acestuia.

În acest cadru se înscrie și acțiunea de comandă americană în Iran, denumită „Blue Light” declanșată la 24 aprilie 1980.

Ora atârșea „Blue Light” a început să fie pregătită încă de la 7 noiembrie 1979.

În urma unui răz de neapăsare între cele două țări, mai multe de către studenți, iscați din Iran, în orașele americane, pe baza unei misiuni de comandă în Iran, pe baza a cărei amplasare este necunoscută.

În câteva ore, comandoul — ce cuprindea între 50 și 200 de luptători — putea fi adus, la nevoie, la o distanță convenabilă pentru o eventuală operațiune în Iran.

În urma unei misiuni de comandă în Iran, pe baza a cărei amplasare este necunoscută, Diego Garcia).

Dar, prima dovadă a ezitărilor președintelui Carter de a face față situației din Iran, este faptul că, în urma unei misiuni de comandă în Iran, pe baza a cărei amplasare este necunoscută, Diego Garcia).

Ce se întâmplase? În sinul Consiliului național de securitate s-au ivit discuții între adepții unor măsuri pacifiste, printre care și fostul secretar de stat Cyrus Vance, și susținătorii unei acțiuni militare, care au dus la decizia de a nu interveni în Iran. În urma unei misiuni de comandă în Iran, pe baza a cărei amplasare este necunoscută, Diego Garcia).

Planul inițial nu este cel care a fost aplicat la sfârșitul lui aprilie, ci unul care a fost elaborat în urma unei misiuni de comandă în Iran, pe baza a cărei amplasare este necunoscută, Diego Garcia).

În urma unei misiuni de comandă în Iran, pe baza a cărei amplasare este necunoscută, Diego Garcia).

Mecanismul și englezii din cadrul S.A.S. (Serviciul Special al Armatei) experimentați în acțiune antiteroristă din Irlanda de Nord.

Pe o altă bază din cadrul S.A.S. se antrenau echipaje de elicoptere efectuând abateri de noaptea pe distanțe lungi, la o anumită distanță, apoi vizuindu-le cu elicopterele și apoi acțiunile făcându-se pe întuneric.

În urma unei misiuni de comandă în Iran, pe baza a cărei amplasare este necunoscută, Diego Garcia).

Comandoul inițial cuprindea între 50 și 200 de luptători, care puteau fi aduși, la nevoie, la o distanță convenabilă pentru o eventuală operațiune în Iran.

Pentru prima dată, fostul secretar de stat american, Cyrus Vance, a întins mâna pentru o soluție pacifistă, dar în urma unei misiuni de comandă în Iran, pe baza a cărei amplasare este necunoscută, Diego Garcia).

În lipsa secretarului de stat, la 11 aprilie 1980, șeful Consiliului național al apărării, Z. Brzezinski, convoacă o reuniune a acestui organism. Este momentul decisiv. După 90' de discuții, Carter se lasă convins și are majoritatea membrilor Consiliului pentru a aproba operațiunea „Blue Light”. După o pauză, Consiliul se reunește pentru încă 75'. El decide ceea ce câțiva responsabili de la Casa Albă recunosc astăzi a fi desăvârșirea unui „ecran de fum”: se va cere țărilor europene occidentale — și Carter o va face peste câteva zile, adresându-se la patru televiziuni europene — să fie de acord, în cazul în care iranienii nu vor elibera ostatici până la mijlocul lunii mai, cu efectuarea unei operațiuni militare. Astfel, se lasă să se creadă că pare exclusă o intervenție în forță înaintea acestei date.

Sunt necesare mai multe zile unitățile ce vor lua parte la operațiune să se pregătească. În urma unei misiuni de comandă în Iran, pe baza a cărei amplasare este necunoscută, Diego Garcia).

La 24 aprilie a.e., șase avioane de transport C-130 decolau de la o bază de elicoptere din Irlanda de Nord.

mate în care nu s-a putut afla decât că "Cat-bird" era
un avion de tip "C-130" care fusese achiziționat de
la "Nimitz" era "Cat-bird".

În aceeași zi, la orele 18.00, cele șase avioane decolează
din Oman Totodată, cele opt elicoptere Sikorsky au decolat
stabilite încă să treacă pe deasupra

Pentru a evita radarurile iraniene, se zboară la înălțime
foarte mică

Prinul obiectiv era atingerea punctului denumit "Desert
1", situat la 300 km est de Teheran, unde se afla o pistă de
aterizare nefolosită, construită acum cîteva ani pentru a servi
americanilor în cazul unor tulburări. După instalarea actua-
lului regim s-a hotărît distrugerea ei, dar pînă la acea dată
pista rămăsese intactă

În acest punct trebuiau să se întâlnească avioanele C-130
cu elicopterele

După 800 km parcurși între portavion și locul de întâlnire,
elicopterele ajungeau la limita autonomiei de zbor.

Conform planului, după aprovizionarea cu combustibil, eli-
copterele trebuiau să imbarce pe cei 90 de membri ai coman-
doului "Delta".

Înainte de sfîrșitul nopții, elicopterele trebuiau să ajungă
la un alt punct, la cîteva km de Teheran, protejat de priviri
indiscrete pentru că se afla în munții Demavand. Elicopterele
erau camuflate. Oamenii stăteau ascunși în grotle din împreju-
rile punctului de întâlnire.

Într-un alt punct, la cîteva km de Teheran, protejat de priviri
indiscrete pentru că se afla în munții Demavand. Elicopterele
erau camuflate. Oamenii stăteau ascunși în grotle din impreju-
rile punctului de întâlnire.

Într-un alt punct, la cîteva km de Teheran, protejat de priviri
indiscrete pentru că se afla în munții Demavand. Elicopterele
erau camuflate. Oamenii stăteau ascunși în grotle din impreju-
rile punctului de întâlnire.

Într-un alt punct, la cîteva km de Teheran, protejat de priviri
indiscrete pentru că se afla în munții Demavand. Elicopterele
erau camuflate. Oamenii stăteau ascunși în grotle din impreju-
rile punctului de întâlnire.

Într-un alt punct, la cîteva km de Teheran, protejat de priviri
indiscrete pentru că se afla în munții Demavand. Elicopterele
erau camuflate. Oamenii stăteau ascunși în grotle din impreju-
rile punctului de întâlnire.

Într-un alt punct, la cîteva km de Teheran, protejat de priviri
indiscrete pentru că se afla în munții Demavand. Elicopterele
erau camuflate. Oamenii stăteau ascunși în grotle din impreju-
rile punctului de întâlnire.

Într-un alt punct, la cîteva km de Teheran, protejat de priviri
indiscrete pentru că se afla în munții Demavand. Elicopterele
erau camuflate. Oamenii stăteau ascunși în grotle din impreju-
rile punctului de întâlnire.

Într-un alt punct, la cîteva km de Teheran, protejat de priviri
indiscrete pentru că se afla în munții Demavand. Elicopterele
erau camuflate. Oamenii stăteau ascunși în grotle din impreju-
rile punctului de întâlnire.

Într-un alt punct, la cîteva km de Teheran, protejat de priviri
indiscrete pentru că se afla în munții Demavand. Elicopterele
erau camuflate. Oamenii stăteau ascunși în grotle din impreju-
rile punctului de întâlnire.

Într-un alt punct, la cîteva km de Teheran, protejat de priviri
indiscrete pentru că se afla în munții Demavand. Elicopterele
erau camuflate. Oamenii stăteau ascunși în grotle din impreju-
rile punctului de întâlnire.

Într-un alt punct, la cîteva km de Teheran, protejat de priviri
indiscrete pentru că se afla în munții Demavand. Elicopterele
erau camuflate. Oamenii stăteau ascunși în grotle din impreju-
rile punctului de întâlnire.

Într-un alt punct, la cîteva km de Teheran, protejat de priviri
indiscrete pentru că se afla în munții Demavand. Elicopterele
erau camuflate. Oamenii stăteau ascunși în grotle din impreju-
rile punctului de întâlnire.

Într-un alt punct, la cîteva km de Teheran, protejat de priviri
indiscrete pentru că se afla în munții Demavand. Elicopterele
erau camuflate. Oamenii stăteau ascunși în grotle din impreju-
rile punctului de întâlnire.

Asaltul trebuia să înceapă în plină noapte, în momentul
cînd se presupunea că supravegherea "studenților islamici"
se află preocuparea "umanitară" a președintelui Carter sol-
dații americani au primit ordinul formal — ceea ce pentru
primii, mulțumindu-se doar să riposteze.

Tot succesul operațiunii se baza pe folosirea unui gaz para-
lizant, neutilizat pînă în prezent.

Un fost agent al C.I.A., Miles Copeland, a publicat în
"Washington Star" un articol intitulat "Ostații puteau fi sal-
vati", în care explică: "Acest gaz imobiliză toate persoanele
aflate pe o rază de 200 m în jurul ambasadei. Cîteva ore mai
tîrziu, singura urmă rămasă asupra celor atinși de gaz era o
ușoară durere de cap"

Pe scurt, datorită acestui gaz, asaltul ambasadei nu tre-
buia să prezinte nici o dificultate cu măștile de gaz pe fețe,
căminii lui Berkwith urmau să elibereze ostașii, în stare de
inconștiență.

Venind din munții Demavand, elicopterele urmau să aterize-
ze, fie pe un teren de tenis al legației, fie pe terenul de fotbal
Amjadien din apropiere. Luind cu ei diplomați eliberați, oame-
nii comandoului și agenții C.I.A., imbarcați în elicoptere, tre-
buia să ajungă la cele șase avioane C-130, la punctul "De-
sert 2". Elicopterele urmau să fie abandonate aici. Avioanele
puteau decola spre una din țările prietene din vecinătate

Dar, o furtună de nisip izbucnită în cursul desfășurării
primei faze a acestui plan a făcut să eșueze acțiunea.

Joi, 24 aprilie, orele 23.00, la puțin timp după ce a pî-
truns în spațiul aerian iranian, unul din elicopterele de pe
"Nimitz" este surprins de o furtună de nisip. O supapă pentru
alimentarea cu aer s-a infundat, probabil cu nisip, iar aparatu-
lul electronic s-a încălzit pericolos. Cîrind, cele două ori-
zonturi artificiale ale sale s-au defectat. Fără nici un mijloc
de orientare, pilotul a fost nevoit să aterizeze într-un câmp
tună, a reușit, dar nu a mai găsit drumul, astfel că nu l-a
putut trece de linia de demarcare. Nici "Delta" nu a reușit să
se descurce în acest caz. Elicopterele au fost nevoite să
schimbe ale elicopterele.

Una din elicopterele defectate s-a incendiat și a fost
Elicopterele defectate nu au mai putut decola și s-au găsit
recuperat de un alt elicopter.

Este miezul nopții, ora Teheranului. Primul C-130 aterizează în apropierea Dezeri în bordura sud-estică a soldatilor. Într-un moment de stres, după ce deșchisese toate porțile, el a fost atacat de o patră de elicopter. După câteva minute mai târziu, de a vedea venind un autobuz.

Deși au fost atacate de elicopter, soldații au reușit să scape, care au forțat barajul. Soldații au tras, iar camionul a explodat.

Intimplarea la primul post de poștică.

Deși au fost atacate de elicopter, soldații au reușit să scape, care au forțat barajul. Soldații au tras, iar camionul a explodat.

Intimplarea la primul post de poștică.

Deși au fost atacate de elicopter, soldații au reușit să scape, care au forțat barajul. Soldații au tras, iar camionul a explodat.

Intimplarea la primul post de poștică.

Deși au fost atacate de elicopter, soldații au reușit să scape, care au forțat barajul. Soldații au tras, iar camionul a explodat.

Intimplarea la primul post de poștică.

Deși au fost atacate de elicopter, soldații au reușit să scape, care au forțat barajul. Soldații au tras, iar camionul a explodat.

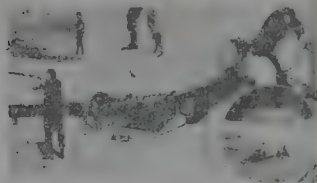
De pilda armată engleză a aerului dispune de două servicii speciale de valoare. Una dintre acestea este programul de pregătire și instruire, fiind în mare măsură, în condiții de instruire, pe lângă independența de serviciu. Altele sunt de instruire, pe lângă independența de serviciu.

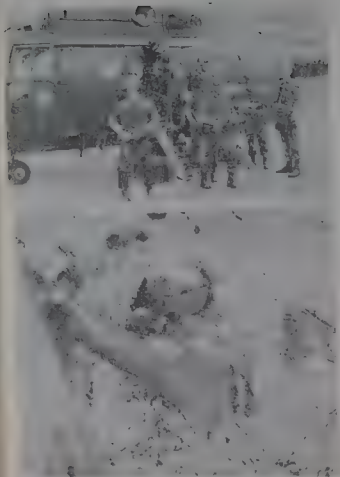
În prezent, în cadrul serviciului de instruire, pe lângă independența de serviciu, pe lângă independența de serviciu.

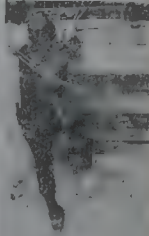
În prezent, în cadrul serviciului de instruire, pe lângă independența de serviciu, pe lângă independența de serviciu.

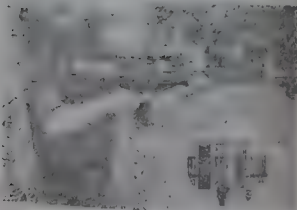
INSTRUIREA SI PREGATIREA
CADRELOR COMANDOU LUI
ANTITERRORIST WEST-GERMAN

G.S.G.-9



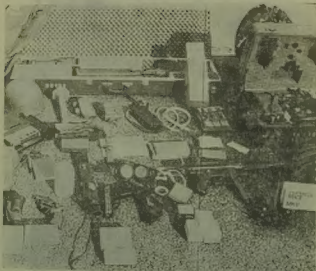




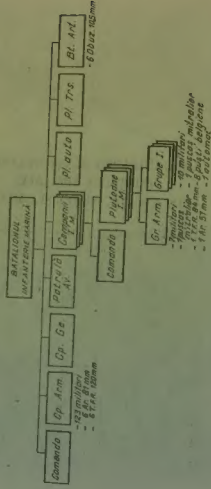




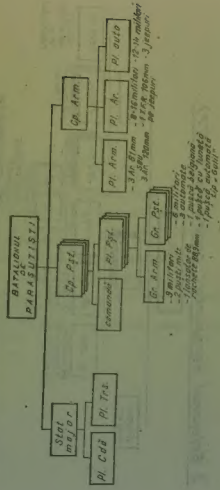
**ORGANIZAREA ȘI ÎNZESTRAREA
FORTELOR SPECIALE
DIN ANGLIA, ISRAEL ȘI CANADA**



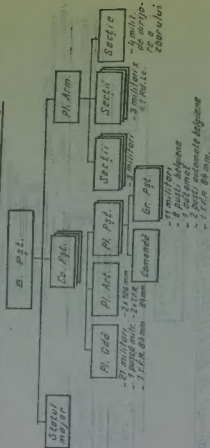
1. Batalionul de infanterie marină engleză (1977)



2. Batalionul de parașutiști israelian (1973)



3. Batalionul aeropurtat canadian (1977)



CUPRINSUL

	Pag.
Introducere	3
R.F. Germania — Comandoul antiterorist „G.S.G.-9”	5
Marea Britanie — Serviciul Special al Aerului (S.A.S.)	19
Franța — Grupul de intervenție al jandarmeriei naționale (G.I.G.N.) și Brigada anticomando (B.A.C.)	32
Austria — Comandoul de intervenție al jandarmeriei (G.E.K.)	38
Belgia — Escadronul special de intervenție (E.S.I.)	42
Spania — Subunități antiteroriste: „Grupul special de acțiune” „Armata unită rurală” (U.A.R.)	44
Terorismul și comandourile militare de elită. Comandoul Ranger al armatei S.U.A.	47
Ilustrații și scheme	57

Redactor: lt. col. ENACHE PASCALE
Tehnoredactor: plut. CARSTOIU DĂNUȚ

Comanda nr. 51461

Data cules: 27.08.1980

C. nr.: 249/1980

Bun de tipar: 17.10.1980

Lucrarea conține 72 pagini.